

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH. Redactor: M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90, Basarabia—România.

Inscris Trib. Lăpușna sub No. 3472/1938.

HRISTOS A'NVIAT!

Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci dacă nu înviază morții, nici Hristos n'a înviat. Și dacă n'a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem mai de plâns decât toți oamenii. DAR ACUM, HRISTOS A INVIAT DIN MORȚI, PÂRGA CELOR ADORMIȚI. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâiu rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. În urmă, va veni sfârșitul, când El va da împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrajmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, „a pus totul sub picioarele Lui”. Dar când zice că totul i-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce i-a supus totul. Și când toate îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce i-a supus toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți (1 Corinteni 15, 12—28).

„Lumina din umbra bunurilor viitoare”.

de I. Karghel.

Ruperea hainelor era o exprimare amăhnirei din cauza unor nenorociri, pierderi, era o exprimare a disperării. În Biblie întâlnim multe cazuri, când ruperea hainelor era un semn al durerii, întristării și al disperării. Ruben și-a rupt hainele, când a aflat că fratele său Iosif nu mai era în groapă. Iacob și-a rupt hainele, când

a văzut hainele însângerate ale fiului său iubit. Iosua și-a rupt hainele, când poporul Israel a fost bătut de un inamic slab din cauza păcatului lui Acan.

Astfel de cazuri, cazuri de mâhnire și durere, cari ar fi fost pricina ruperei hainelor ale marelui preot, nu puteau fi nici într'un caz. Ruperea

hainelor de către marele preot însemna sfârșitul și pierderea acestei slujbe și acestui post. În zădar am căuta în Vechiul Testament vre-un caz, când marele preot să-și fi rupt hainele. Era un timp, când totul era o închipuire și o umbră a bunurilor viitoare și orice s'ar fi întâmplat, și orice greutate și încercări ar fi căzut asupra marelui preot, el nu putea să-și rupă haina, care ar fi fost sfârșitul așezămintelor lui Dumnezeu.

Un singur caz găsim în Noul Testament, când marele preot și-a rupt hainele. Aceasta s'a întâmplat când Mesia — Marele Preot și-a îndreptat pașii spre Sfânta Sfințelor, ca să aducă ca jertfă pe Sine însuș. Hristos a declarat ultimului slujitor al umbrei cerești, spunând: „De acum încolo veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și ve-

nind pe norii cerului“. În clipa această activitatea Adevăratului Marelui Preot a început și deaceea s'a întâmplat ceea ce cetim mai departe: „*Marele Preot* și-a rupt hainele“ (Mat. 26,65). A venit timpul, când „umbră“ trebuia să dispară și să înceapă realitatea. Isus Mesia, Mielul lui Dumnezeu s'a apropiat de altarul și apoi ca Marele Preot a intrat în Sfânta Sfințelor.

Haina albastră trebuia să fie întregă și totuși a venit timpul, când a fost ruptă, căci ea a fost pământescă, trecătoare. Aceasta haină arăta la preoția vecinică a Mântuitorului. El este Mijlocitorul nostru și Slujba Lui n'are sfârșit, El nu cunoaște nici frica, nici disperarea și la El toate sunt cu putință. În El poți să te încrezi.

Tradus de M. T.

Note și impresii din călătoria în străinătate.

(Continuare din N-rul 1-2/1940).

Am plecat din Köln cu trenul până la portul Ostende din Belgia. Din tren n'am putut vedea multe, am fost însă încântat de rânduiala și curățenia, care domnesc în aceste țări.

În Ostende ne-am îmbarcat pe un vapor belgian. Geamantanele noastre au fost luate de hamali și transportate pe vapor. N'am avut nevoie de numărul hamalului, nici de vre-o recipisă, fiindcă aci rolul principal joacă cinstea și încrederea.

Pe vapor erau oameni adunați din toate colțurile lumii, însă majoritatea erau evreii refugiați. Aci am fost martor a unei scene foarte degustătoare. O evreică bătrână, refugiata ședea într'un chez-long și se odihnea după atâta sbucium sufletesc și trupesc. La un moment dat bătrâna era chemată de cineva. Ea se sculă și plecă, lăsând ceva pe scaun. Indată după plecarea ei, un domn (probabil era „arian“), bine îmbrăcat, se așezase

în chez-longul bătrânei. Când bătrâna s'a întors era uimită și revoltată de fapta acestui domn. Ea încerca să-i dovedească că scaunul este ocupat de ea, însă domnul acela nici nu se uita la ea. Bătrâna a mai zis ceva și a tăcut. M'am gândit: câtă răutate și egoism se ascund în domni'i cu cravata albă și pantofi cu lac. Nici școala, nici călătoriile prin țări și mări nu-i pot lumina, ca să aibă o inimă de om creiat de Dumnezeu și nu inimă de fiară sălbatică.

Adevărul Bibliei, rămâne veșnic că nimeni și nimic nu sunt în stare să schimbe inima omului. Numai Dumnezeu prin Isus Hristos poate face aceasta schimbare radicală, aceasta renaștere sufletescă, pe care Dumnezeu vrea s'o facă cu orice suflet.

(Va urma).

M. Tarlev.

CUGETĂRI.

Pentru cel ce trăește „în“ Hristos, moartea își face apariția întocmai ca acele zori minunate cu cari începe cele mai frumoase zile de primăvară târzie. Pentru acela, moartea anunță înfinitul ce se apropie luminându-se și luând mii de culori fermecătoare, despărțindu-l de lucrurile pământ-

tești devenite confuze și fără de valoare. Sufletul, în fine eliberat de povara corpului, primește toată splendoarea cerului. Nu tot astfel este cu acel ce trăește „fără“ sau „alături“ de Hristos!

Noëlle Roger.

Ce crede Conu' Fănică despre Evrei și Noul Testament.

Conu' Fănică e un om foarte ocupat. Stă la București și-l vezi mai întotdeauna agitat. E funcționar, dar afară de ocupația lui zilnică, citește tot felul de cărți și de aceea i se pare că-și poate da părerea despre orice.

Astăzi e zi de primăvară Zi frumoasă, cu soare. Conu' Fănică fugă de la biroul său din Calea Victoriei înspre statuia Brătianu, ca să apuce tramvaiul 19, care-l va duce în Calea Văcărești. Conu' Fănică e om bun la suflet, dar cam antisemit; și spre nenorocul lui, soarta l'a aruncat tocmai în Calea Văcărești, cartier în bună parte evreesc.

În sfârșit, iată tramvaiul. Conu' Fănică se suie și abia găsește loc în picioare, la remorca. Deodată, un tânăr se scoală și-i oferă locul său pe bancă. Conu' Fănică îl acceptă, oarecum mirat. Tânărul stă în picioare lângă locul pe care-l ocupase mai înainte și citește o cârtică. Conu' Fănică se uită pe furis, să vadă ce fel de carte o fi; apoi silabisește: „No-ul Tes-ta-ment“. Se uită la tânăr, la carte, iar la tânăr, și-apoi întreabă cam rezeptiv:

— Domnu', ce neam ești mata?
— Evreu.
— Adică jidan, dacă nu ți-e cu supărare? Dar de ce...

— Nu, domnule sunt evreu, nu jidan.
Ei, aiurea; nu există evrei, cuvântul ăsta l-ați inventat voi, jidanii. Și-apoi mă mir că citești Noul Testament.

— Cuvântul „evreu“ nu l-am inventat noi, ci Biblia ne numește așa.

— Unde scrie?
— Chiar în Noul Testament.

— Care?
— Apostolul Pavel spune că e Evreu din Evrei (Filip. 3,5); el a predicat Evanghelia în evreește (Fapt. Apost. 21,40 și 22,2) și Domnul Iisus Hristos i-a vorbit în evreește (F. Ap. 26,14). Pe de-altă parte, una dintre Epistolele Noului Testament se numește, „Epistola către evrei“.

— Ia stăi, dom'le, de unde, până unde Sfântu' Apostol Pavel ji... vreau să zic— Evreu? O fi fost omu, da' pe urmă... Dar, să lăsăm asta. Văd că ești băiat deștept. Dă-mi voie să mă prezint. Sunt Ștefan Incurcă-Luine, funcționar.

— Imi pare bine, Adoniel, student.

Conu' Fănică, se sculă în picioare.

— Ia ascultă, dragă Nelule, voi, ovreii, să vă țineți de Moise, de loil și de toți ăilaltii. Dar nu de incurcați în Noul Testament. Asta-i cartea noastră sfântă, a Creștinilor.

— Iertați-mă, Evanghelia e scrisă în primul rând pentru Evrei.

— Ce face? Ce-ai început să-ți bați joc de mine? Crezi că dacă ești student poți să-mi i roci că ursu' are coadă? Vezi că eu-s om citit, tinere!

— Atunci trebuie să fi cetit și Epistola lui Pavel către Romani.

— Păi sigur.

— Și ce scrie în cap. I, vers. 16?

— Păi nu le știu pe din afară, că doar nu-s popă.

— Dați-mi voie să vă citesc versul ăsta.

— Zi-i!

— Apostolul Pavel spune: „Mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos ...“

— Păi sigur că nu!

— „... Fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: în/ău a Iudeului“.

Conu' Fănică se făcu roș la față. Vru să răspundă ceva, dar nu mai avu vreme, fiindcă taxatorul anunțase în gura mare:

— Ca-lea Vă-că-rești!

Sări din tramvai și strigă, din fugă:

— Ți-oi răspunde altădată.

Adoniel știa însă că nu există răspuns care să dărâme adevărurile dumnezeiești cuprinse în Noul Testament, fiindcă cer și pământ vor trece, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac.

E. S. Gabe.

Frații evrei și neevrei din „Mișcan“

felicita pe toți copiii lui Dumnezeu cu ocazia sărbătoarei Invierii Domnului nostru Isus Mesia, care ne-a înviat pentru o viață nouă. Să ne ajute Domnul ca să trăim pentru Cel ce a murit și a înviat pentru noi (2 Cor. 5,15)

Viața credincioșilor evrei și neevrei din Chișinău.

În ultimul timp iarăși s'a abătut diferite greutăți asupra comunității noastre. Slăvit să fie Dumnezeu care ne dă putere, ca să-L servim în curăție și în adevăr.

În timpul sărbătoarei Purim*) am organizat în sala noastră „Mișcan“ două serbări. În prima seară s'a explicat însemnătatea acestei sărbători, făcându-se o comparație între izbăvirea minunată a poporului Evreu, în timpul robiei din Babilon, prin Mardocheu și Estera; și cea mai minunată izbăvire a poporului Evreu, care va fi înfăptuită prin Mesia Isus care va veni a doua oară pe pământ, izbăvind-l din mâinile celui mai mare

*) Vezi cartea „Estera“.

„Haman“, din mâinile satanei.

A doua seară, tinerii și bătrânii iarăși au mărturisit despre Izbăvitorul Sionului, Isus din Nazaret. Corul comunității a executat diferite cântări. Copiii școlii noastre au executat în idiș programul lor variat și interesant. La sfârșitul serbării s'a intonat imnul Evreilor credincioși în Mesia: „Kol od netef dam beorkenu!“ (izbăvirea poporului Evreu prin Isus Mesia). Cei prezenți au primit o binecuvântare pentru sufletele lor.

Rugăm călduros pe toți copii lui Dumnezeu, din diferite denominațiuni să înalțe rugăciuni pentru lucrul împărăției lui Dumnezeu printre Evrei din Chișinău.

Dela redacție.

Mulțumim tuturor prietenilor cari ne-au trimis darurile lor benevole pentru revista din anii trecuți. Sperăm că abonații noștri, cari au posibilitatea materială, ne vor da sprijinul necesar, trimițând darurile lor benevole pentru continuarea tipăririi revistei. Mulțumim pe toți ceice ne-au dat și ne vor da mâna de ajutor, ca să putem răspândi vestea cea bună sufletelor din poporul Evreu.

Darurile pentru revistă și alte lipsuri în via Domnului, se pot trimite pe adresa redacției.

Adresa: D-lui I. Trachtmann, str. Gh. Lazăr No. 90,

Chișinău, Basarabia, România.

BINEVESTITORUL

Fondat de L. I. AVERBUCH.

Redactor: Inginer M. TARLEV.

Redacția și Administrația: Sala „MIȘCAN”,
Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90. Basarabia—România.

המבשר טוב

דער מרענער פון דער גוטער בשורה

א בראט פאר רעליגיע און מאראל

געגרינדעט פון ל. י. אווערבאך. רעדאקטאר: אינושינער מ. טארלעוו.

דער לאנדאנער אדוועס פון דער רעדאקציע:

„THE BRINGER of GOOD TIDINGS“, 60, Clissold Crescent, Stoke Newington,
London, N. 16, England.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ישראל אינ'ם ברית החדשה

ישוע הנצרי מלך היהודים.

(פארזעצונג פון „המבשר טוב“ 7-8/1939)

אלעס און אריינגייען אין זיין כבוד? און ער האט אנגעהויבן פון משה'ן און פון אלע נביאים און האט זיי דערקלערט אלע שריפטן, וואס זענען געזאגט געווארן וועגן אים. (לוקאס, כ"ד, 21 און 27-25)

א צייט פון 40 טעג האט נאך דער משיח פארבראכט קערפערלעך אויף אונדזער ערד; דעם לעצטן טאג האבן די תלמידים בא אים געפרעגט: „האר, צי דענקסטו אין די דאזיקע צייטן צוריקשטעלן ישראל'ן זיין מלכות? און ער האט זיי געענטפערט: „ס'איז נישט פאר אייך צו וויסן די צייטן און טערמינען, וואס דער פאטער האט אין זיין הערשאפט באשטימט. אבער איר וועט באקומען גבורה, ווען עס וועט רוען אויף אייך דער רוח־הקודש און איר וועט זיין מיינע עדות אין ירושלים, אין גאנץ יהודה, אין שומרון און אין אלע עקן וועלט.“ (מעשיה־שליחיים א', 8-16)

אהרן בן גבאי

די שליחים, דעם האר'ס תלמידים, אט־די יידן, פון וועלכע יעדער מענטש, צו וואס פאר א פאלק ער זאל ניט געהערן, דארף זיך אראפ־נעמען א ביישפיל פון גלויבן האפנונג און ליבע, זענען אומגעגאנגען פארטרויערט, ווייל זיי האבן ניט געווסט וועגן גלויבן און דער ווידעראויפלעבונג פונעם מלך היהודים. דער לעצטער האט זיך דערנענטערט צו זיי; די תלמידים, ניט אפגעבנדיק זיך קיין חשבון, צו ליב זייער שמארק, מיט וועמען זיי רעדן, האבן צו אים געזאגט:

„מיר האבן געהאפט, אז ישוע הנצרי וועט זיין דער, וועלכער וועט ראטעווען ישראל; אבער דאך איז שוין היינט דער דריטער טאג זינט ס'האט פאסירט די דאזיקע זאך“...

דאן האט זיי ישוע געזאגט: „הוי, איר, אומ־פארשטאנדיקע און שווער־הארציקע צו גלויבן אין דעם אלעמען, וואס די נביאים האבן געזאגט! האט דען דער משיח ניט געדארפט ליידן דאס

London, 1940.

ש י ר .

ל. אווער באך.

„גלײני ואביטה נפלאות מתורחך: גר
אנכי בארץ אלתסתר ממני מצותיך: (דעק
אויף מיינע אויגן און איך וועל זען די
וונדער פון דיין תורה. איך בין א גר אין
דער וועלט, פארבארג נישט פון מיר דייןע
מצוות“ . תהילים קי”ט, 18.

עפען די אויגען, גאט בא מיר,
וואונדער צו זעהען וואס ביי דיר
אין דיינעם ווארט, וואס דו האסט אנטפלעקט,
דורך די נביאים אויפגעדעקט.
אלעס איז דונקעל רונד ארום,
וויסען איז שווער וואס גראד, וואס קרום,
זוך איך, א, גאט, דיין אנגעזיכט,
שיק מיר דיין ליכט!

עפען מײן אויער, גאט, איך בעט,
הערען דיין שטימע — מיך דאס פרעהט!
מעגשליכע ווערטער האבען קיין ווערט,
אלעס איז הלום, קרום, פארקערט;
דיין ווארט איז אמת, דיין און גוט,
דאס קען מיך טרויסטען, גיבן מוט,
א, גרויסער גאט, איך קום צו דיר,
שטארק מיך און פֿיר!

עפען די ליפען, גאט, ביי מיר,
מיט הייליג פייער זיי בארור,
איך בין באפלעקט מיט שרעקליכע זינד,
ווערט בין איך נישט צו זיין דיין קינד.
דייניק מײן הארץ פון יעדען פלעק,
דיין פולע קדושה מיר אנטפלעק,
דענצמאלט וועליך קענען זינגען פֿריי,
דיר זיין געטרוי.

נאטיצן און איינדריקן פון א רייזע קיין אויסלאנד.

(פארזעצונג פון "המבשר טוב" 1—2/1940 No.)

קלערונגען. פארשידענע בילדער פונם לעבן פון די הייליקע און באזונדער פונם משיח'ס לעבן. האבן געוועט געדאנקען וועגן א וועלט. וואס איז פול מיט הייליקע אידעאלן, וועגן א לעבן. פול מיט טרייהייט צו גאט ביזן טויט. אין איינער פון די זאלן האט זיך צווישן די רעליגיעזע בילדער געפונען אויפגעהאנגען א בילד פון א געפגרטן חזיר. געמאלן שטארק קינסטלעריש. אין האב געפרעגט מיין באגלייטער, צי ווייסט ער, וואס פאר א שייכות האט דאס דאזיקע בילד פונם חזיר צו דעם קירכע-מוזיי. ער האט געצויגן מיט די אקסלען און געענטפערט, אז ער פארשטייט ניט, וואס פאר א פלאץ עס האט דא דאס דאזיקע בילד און ער ווייסט ניט, ווי אזוי עס קומט אהער.

דאס בילד פונם געפגרטן חזיר האט בא מיר ארויסגערופן פיל געדאנקן. וואס פאר א גע-מיינעם געשמאק האט געדארפט האבן סיי דער מאלער פונם בילד און סיי יענער, וועלכער האט עס דא. אין מוזיי אויפגעהאנגען. די הערצער פון פיל היינטיקע קריסטן זענען פונקט ווי דער מוזיי פון קעלן. ווי טרויעריק עס איז צו בא-מערקן צווישן פיל שיינע מידות אויך א גע-פגרטן חזיר, א זינד. אויך דאס סאציאלע לעבן פון פיל פעלקער איז געגליכן צום קעלנער מוזיי. וויפיל שיינע פראעקטן און פלענער זענען בא-פלעקט מיט א געפגרטן חזיר פון דער זינד. וויפיל שיינע, גאטספארכטיקע פאמיליעס זענען אומגעקומען צוליב אזא מין חזיר, וועלכער איז געווען די סיבה פון זייער אונטערגאנג!

דאס טרויעריקסטע איז, וואס דער חזיר פון זינד געפונט זיך צווישן הייליקע זאכן. צווישן גוטע מעשים. אבער גאט האט פיינט אזעלכע זאכן. גאט'ס ווארט לערנט אונדז, אז מיר זאלן אויסראמען פון אונדזערע הערצער אלעס, וואס קען באשמוצן אונדזער נשמה, יעדער מין חזיר, וועלכער האט זיך אריינגעכאפט אין אונדזער לעבן. דורך ישוע המשיח קענען מיר זיך רעטן פון דער זינד, פון די חזירים, און מיר קענען קומען צו א גייעם לעבן, מיט א געשמאקן גערוך.

(פארזעצונג קומט.)

פון מיונען בין איך ארויסגעפארן ביינאכט, און אינדערפרי בין איך אנגעקומען קיין קעלן. ווו כ'האב געדארפט ביטן דעם צוג. בין אפ-פארן האב איך באזוכט די שטאט. ווי נאר דו גייסט ארויס פונם וואקזאל, ווארפט זיך דיר אין די אויגן די בארימטע קאטוילישע קירכע, וואס טראגט דעם נאמען "דאם". אין האב מיך געלאזט גייען צו דער דאזיקער ווונדערבארער קירכע, וועלכע איך האב געקענט נאר פון די ביכער. וואס פאר א אימפאזאנטע קאנסטרוקציע! וואס פאר א ווונדערלעכע ארכיטעקטור! א מעג-גע קינסטלערישע פיגורן און סקולפטורן פונעם משיח, פון הייליקע און מארטירער, און זיי זע-נען אלע געמאכט מיט אזא מייסטערשאפט, אז ס'איז פשוט צו באוונדערן. ווי אזוי האבן מענטשן געקענט אזוינס מאכן! ווען דו קומסט אריין אין קירכע, ווערסטו פארבלאנדזשעט צווישן די מא-סיווע זאלן פון דעם דאזיקן בנין. די קאנסטרוק-טארן האבן ווייזט אויס, געוואלט דערמיט דער-ווייזן, אז קעגן גאט דארף דער מענטש זיך האלטן דעמוטיק און פילן, אז ער איז נישט מער ווי שטויב. אין האב מיר געקלערט: אין וועלכן לאנד און און וואס פאר א ווינקעלע פונם ערדקוגל וואלט מען געקענט אויפשטעלן אזא מין קירכע? ווו וואלט מען געקראגן היינט מיט-לען כדי אויפצושטעלן אזא מין בנין?

מיר וועלן דא נישט פירן קיין פאלעמיק, צי געפעלט גאט אזא מין סארט דינסט צו אים, אדער ניין, אבער מיר דארפן מודה זיין, אז די אמאליקע מאמינים האבן געשפענדעט מיט דער ברייטער האנט. דער אטעזים פון אונדזער צייט האט צעפרעסן די נשמה פון מענטשן. גאט'ס רום ווערט געטרעטן מיט די פיס, און דער כבוד פונעם מענטשן וואס זינקט אינט געמויזעכץ פון זינד, ווערט געשטעלט העכער פון אלעס. די וועלט הויבט אן זיך ביקן צו אן אפגאט, און דער דאזיקער אפגאט איז ווידעראמאל טאקע דער מענטש גופא. אים שטעלט מען אויף דענק-מעלער, אים זינגט מען לויב-לידער.

נאכ'ן באזוך אין קירכע, בין איך אריינגע-גאנגען אין איר מוזיי.

א דינער האט אונדז געפירט דורך ברייטע זאלן, און האט אונדז געגעבן די נויטיקע דער-

מ. טארלעו.

איבערזעצונג פון רומעניש * *

דורך שטארבן צו א נייעם לעבן.

רייסט ענדלעך דורך איר קברל, אבער ס'גייט ארויס א אנדערעס, א פינגלידערדיק באשעפעניש, א שמעלערינג, וועמענס פליגעלעך עס שטראלן מיט שענע פארבן. ווען געטעה האט איין מאל באאבאכטעט דעם פראצעס פון דער ווונדערלעכער אויספירונג פון דעם שמעלערינג, האט ער צוגעלעגט דאס זיידקניילעכל צו זיין אויער און אויסגעופן: "ווי עס קלאפט דארט אינווייניק, ווי עס וויל צום ליכט!"

זאל גאט אויך פארין מענטשן ניט האבן די אומבאגרייפליכע מעגלעכקייט פון א נייער פארקערפערונג? ער איז דאך דער אלמעכטיקער שעפער, דער וועלכער זאגט: "אני אמית ואחיה", איך טייט און מאך לעבעדיק (דברים ל"ב, 39).
(נאך פראפ. קארל היים).

איבערזעצט פון דייטש * *

אין דער אויסערלעכער נאטור הערשט דער געטלעכער גרונטגעזעץ: עס גייט דורך שטארבן צו א נייעם לעבן. (א, קארינט 15: 36). גאט האט אומבאגרייפליכע מעגלעכקייטן פאר דער געשטאלטונג פון זיינע באשעפענישן. אלס ווונדערלעכער ביישפיל דערצו קען דינען די פאר-וואנדלונג פון דער גוסעניצע (א ווערימל וואס ווערט דער נאך א פליגעלע) אין א זיידקניילעכל און פונעם זיידקניילעכל אין א שמעלערינג. גאנץ לאנגזאם ווערט דאס ווערימל אלץ קלענער און העסלעכער, און שפינט אויס פאר זיך זעלבסט א קברל. דא פארבלייבט זי אן געפילן, ווי טויט, אבער דער נאך געשעט דער אומבאגרייפליכער גאטס-ווונדער פון איר ווידעראויפלעבונג, אפילו ווען דאס זיידקניילעכל איז יארן לאנג אזוי געליגן. אבער אין א שענעם טאג הויבט זי זיך דאך אן צוריק און צושטרעקן ביז זי

דאס לעבן ביי די יהודים-משיחיים אין קעשענעוו.

ראטעוועט ווערן פון די הענט פונעם גרעסטן המן, פונעם שטן, דורך ישוע המשיח. אויף דעם צווייטן אוונט האבן אויך אנדערע עלטערע ברידער ערות געזאגט וועגן דער רעטונג אין דעם גואל ישראל, ישוע. אונדזער געמיינדע-כאר האט אויסדערפולט אייניקע לידער אין פארשידענע לשנות. די יוגנט און קינדער-גרופע האבן פארגעבראכט שירים און געזינגען גייסטיקע לידער אין יידיש. צום שלום האבן די קינדער געזינגען אין העברייאיש דעם יידיש-משיחישן הימן "כל עוד נשף דם בעורקיננו". מיר האבן גוט און פריילעך פארבראכט די צייט און אונדזערע מיטמענטשן האבן באקומען א ברכה פון אלעס, וואס זיי האבן געהערט.

אין דער לעצטער צייט האט אונדזער געמיינדע ווידער איבערגעלעבט פארשידענע שוועריקייטן. דאך האט אונדז גאט געבענטשט און געהאלפן צו טראגן די גוטע בשורה צו אונדזער פאלק, אויך אין דער דאזיקער שווערער צייט. אין די טעג פון פורים זענען אין בית-התפילה "משכן" איינגעארדנט געווארן 2 יום-טובדיקע אוונטן. אין דעם פונטן אוונט האט איינער פון די עלטערע ברידער אין זיין דרשה פארגלייכט די ישועה וועלכע גאט האט געגעבן אונדזער פאלק אין גלות בבל, דורך מרדכי און אסתר, אויסלעזנדיק אים פון המגס הענט, מיט דער גרויסע ישועה, וועלכע וועט געשעען מיט אונדזער פאלק אין דעם עתיד, ווען עס וועט גע-

פון דער רעדאקציע.

מיר טיילן מיט די לעזער פון אונדזער "המבשר-טוב", אז דער אפצאל פון דעם אבאנע-מענט-פרייז ווערט געמאכט דורך פרייוויליקע נדבות.

Adresa: Redacția „Binevestitorul“, D-lui I. Trachtmann,
str. Gh. Lazăr No. 90, Chișinău, Basarabia, România.